

Un fet de l'any

Com és habitual, els nostres redactors i col·laboradors comenten, en l'últim número de l'any de la revista, alguns dels fets que s'han produït durant el 2013.

Jorge Mario Bergoglio, el papa Francesc

No hi ha dubte que per a creients i no creients, d'un cap a l'altre de la terra, per al món desenvolupat i per al més subdesenvolupat, l'elecció del jesuïta argentí Jorge Mario Bergoglio com a papa ha estat un fet sorprenent i de conseqüències imprevisibles, il·lusionants i esperançadores, més enllà de les que ja hem començat a veure. Era cap al tard del dimecres 13 de març quan s'obria la finestra del Vaticà i es deia la coneguda frase "habemus Papam", sortia un home senzill, que no volia disfresses, que es posava de nom Francesc perquè volia tenir com a referent el sant pobre i dels pobres, i es dirigia a la plaça dient: "Heu anat a buscar el bisbe de Roma gairebé a la fi del món". És el primer Papa no europeu des del segle VIII.

Per als creients i per a l'Església és l'arribada d'un aire fresc, alguns parlen d'una primavera amb tot el que significa de nova brotada, d'anunci del que ha de venir, de capacitat creadora i transformadora, des de l'autenti-

citat i el testimoni, des de l'Evangelí. Però el seu testimoni i la seva paraula no deixen indiferent a ningú, tampoc als no creients, i la prova és que no hi ha setmana que algun gest o algun text seus no esdevinguin notícia dels mitjans de comunicació, quan fins ara només ho era qualsevol estirabot o extravagància de la jerarquia.

La paradoxa és com s'explica aquest canvi en un món tan secularitzat i la resposta probablement sigui la mancança, i per tant la necessitat, d'una paraula lliure i creïble que qüestioni l'arrel profunda de la injustícia que domina la nostra societat i proposi camins autèntics de superació. En un moment de crisi profunda en tots els ordres calen lideratges sòlits que posin la defensa de la dignitat de les persones com objectiu irrenunciable, terreny menystingut dels grans poders i dissortadament per bona part dels polítics. Per altra banda, no es tracta de l'atracció cap a una personalitat o cap a una institució determinada, sinó de la capacitat de denunciar sense por les causes del mal i de lluitar-hi conjuntament per al bé de tota la humanitat.

El papa Francesc parla sense embuts de l'existència d'una "dictadura de l'economia sense un rostre i sense un objectiu veritablement humà", de la instauració "d'una nova tirania [dels mercats i de l'especulació financera] invisible, de vegades virtual, que imposa, de forma unilateral i implacable, les seves lleis i les seves regles" i exhorta a "la solidaritat desinteressada i a que retornin l'economia i les finances a una ètica en favor de l'ésser humà". I el que diu comença per aplicar-ho a casa seva.

Se'ns proposa una nova forma de veure i de construir el món.

Jaume Dantí i Riu

Llegiu ronçana